

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Cob/138/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7115228648
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Vanca
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7115228648.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Vancu a členov senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a JUDr. Gabriely Varhalíkovej v spore žalobcu: TBK SERVICES s.r.o., Rooseveltova č. 6, Košice, IČO: 47 225 122, zast. Advokátskou kanceláriou AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova č. 26, Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova č. 17, Bratislava, IČO: 31 595 545, zast. Mgr. Daliborom Tverďákom, advokátom, Krmanova č. 1, Košice, o zaplatenie 441,03 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 29Cb/243/2015-289 z 26.7.2018 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 334,77 eur s 5,05%-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 26.6.2015 až do zaplatenia a sumu 11,20 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), konanie v prevyšujúcej časti zastavil (výrok II.); žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania (výrok III.) a vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok IV.).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 441,03 eur s prísl. titulom nevyplatenia poistného plnenia.

Uviedol, že dňa 23.4.2015 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle Seat Leon, EČV: KE XXX HG, rok výroby: 2010, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému B.. S. M.. Uvedenú škodovú udalosť poškodený žalovanému riadne ohlásil a žalovaný ju zaregistroval ako poistnú udalosť č. 8012383412. Následne dal poškodený svoje motorové vozidlo opraviť v servise TBK SERVICES s.r.o. Košice (t.j. u žalobcu), pričom náklady na opravu predstavovali sumu 1.452,67 eur. Táto suma bola u žalovaného uplatnená faktúrou č. 130101115. Listom - Oznámením o poistnom plnení z 11.6.2015 bolo poistenému oznámené, že 10.6.2015 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti č. 8012383412 a že žalovaný neuznal faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla v plnej výške. Poistné plnenie krátil a priznal, po odpočítaní spoluúčasti vo výške 165,97 eur, iba sumu vo výške 845,67 eur.

Na základe Zmluvy o postúpení časti pohľadávky z 29.6.2015 vlastníkom motorového vozidla Seat Leon, EČV: KE XXXHG (ako poistený) postúpil na žalobcu žalovaným neuznanú sumu 441,03 eur.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu č.k. 29Cb/243/2015-24 z 10.12.2015 uviedol, že poistné plnenie bolo krátené z dôvodu navýšenia ceny za lakovací materiál oproti priemerným cenám v danom

regiónie v čase vzniku škody, účtovania neprimeranej výšky lakovacej konštanty, ako aj z dôvodu nepriznania plnej ceny alternatívnych náhradných dielov a nákladov na cenu práce pre neautorizovaný servis.

Poukazujúc na ust. § 806 Občianskeho zákonníka zdôraznil, že v zmysle Všeobecných poistných podmienok pre havarijné poistenie motorových vozidiel, pre poistenie motorových vozidiel platia príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a Všeobecných poistných podmienok, pokiaľ nie je v poistnej zmluve dohodnuté inak. Poistné podmienky a zmluvné dojednania sú súčasťou poistnej zmluvy, tvoria neoddeliteľný právny celok a poistený podpisom poistnej zmluvy potvrdzuje ich prevzatie.

Žalovaný si už v zmluvných dojednaniach vyhradil právo, že primeranú cenu opravy určí svojim kalkulačným programom, čo bolo poistenému jasné už pri uzatváraní poistenia, a teda už pred začatím opravy poistený vedel, aká bude cena opravy podľa kalkulačného programu.

Zo zmluvných dojednaní (čl. IX ods. 2) vyplýva, že po vzniku poistnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie motorového vozidla, pričom poškodený je pred začatím opravy povinný uskutočniť obhliadku vozidla spoločnosťou Slovepexperta s.r.o., ktorá vyčíslila predpokladané náklady pri oprave. To znamená, že poistený už v čase pred začatím opravy vedel, aká bude cena opravy podľa kalkulačného programu. V čl. 12 ods. 7 si zase poisťovňa vyhradila právo určiť opravovňu a ak s tým poistený nesúhlasil, mohol si dať vozidlo poistiť v inej poisťovni, ktorá takéto ustanovenie nemá. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že pri zmluvných servisoch je zaručená kvalita vykonanej opravy, v opačnom prípade sa ukončí zmluvný vzťah a tým, že bola žalobcovi určená skupina preverených servisov, prispelo sa k ochrane jeho oprávnených záujmov.

Žalovaný považuje výpočet nákladov na opravu, ktorý sám vypracoval za správny. Zo strany žalobcu mu nebol predložený dôkaz, na základe ktorého považuje žalobca poskytnuté poistné plnenie za neoprávnené krátené, a preto je nárok žalobcu nepreukázaný.

Podľa žalovaného, opravca fakturoval vyššiu sumu ako náklady na opravu vozidla v porovnaní s kalkuláciou žalovaného, ako aj v porovnaní s kalkuláciou porovnateľných servisov pre motorové vozidlá daného typu, a preto žalovaný navrhol, aby súd nariadil znalecké dokazovanie, ktoré určí aká je výška primeraných nákladov na opravu tohto vozidla a či servis fakturoval niektoré položky neoprávnené. Ako otázku pre znalca žalovaný navrhol aj určenie, aké mali byť primerané náklady na lakovací materiál a aká mala byť výška lakovacej konštanty v %.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, mal žalovaný za to, že vyplatil poistné plnenie v súlade s Občianskym zákonníkom, VPP a Zmluvnými dojednaniami, keďže mu nebola preukázaná cena ani originalita náhradných dielov.

Ak teda zmluvné ako aj veľká skupina nezmluvných servisov, predkladajú likvidátorovi (aj bez požiadania) nadobúdacie doklady k nákupu náhradných dielov, žalovanému nie je zrejmé, prečo práve žalobca (servis, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla) nepredložil tieto doklady a či konanie servisu v konečnom dôsledku nie je v neprospech poisteného/spotrebiteľa a či sa to neodzrkadlilo na kvalite vykonanej opravy, keďže je všeobecne známe, že alternatívne diely majú podstatne nižšiu životnosť. Poistený sa samozrejme môže rozhodnúť, či si chce dať vozidlo opraviť pomocou alternatívnych dielov, potom poisťovňa nemá problém tieto diely preplatiť, ak vo faktúre uvedené diely zodpovedajú cenám alternatívnych dielov. Poistený ako klient autoservisu je v zmluvnom vzťahu so servisom, s ktorým uzatvoril zmluvu o dielo, a preto má nárok vedieť, ako bola oprava jeho vozidla vykonaná, či táto bola vykonaná účelne a správne, má nárok na predloženie nadobúdacích dokladov, ktorými servis preukáže cenu a originalitu náhradných dielov. Žalovaný nie je povinný hradiť náklady na opravu, ktoré presahujú skutočné náklady opravy, ktoré spočívajú v nákladoch na prácu a použité náhradné diely. V prípade, ak boli servisom účtované ceny originálnych náhradných dielov, pričom v skutočnosti boli použité neoriginálne, poisťovňa nie je povinná uhrádzať rozdiel v cene opravy takto vzniknutý.

K tvrdeniu žalobcu, že preukázal nadobúdacie doklady k náhradným dielom, žalovaný uviedol, že žalobcom predložené doklady mali vyčiernené údaje a tým pádom nemohli preukazovať cenu ani originalitu dielov.

Podľa žalovaného nie je významné to, že poistený si dal vozidlo opraviť v neautorizovanom servise, ale to, že poistený bol vopred upozornený, aká bude výška poistného plnenia v prípade opravy vozidla v zmluvnom servise a aká v prípade opravy v inom servise. Napriek tomu sa poškodený rozhodol dať si vozidlo opraviť v inej opravovni.

Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na rozhodnutie sp.zn. 1Cz 82/88 a opätovne zdôraznil, že povinnosť predkladať doklady o originalite vyplýva z čl. VI ods. 16 Zmluvných dojednaní, a preto navrhol, aby súd vyzval opravovňu na predloženie týchto dokladov.

Na základe uvedených skutočností žalovaný nárok žalobcu neuznal v plnom rozsahu.

4. Po vydaní platobného rozkazu vzal žalobca žalobu sčasti späť a trval na zaplatení sumy 334,77 eur s 5,05% - ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 26.6.2015 až do zaplatenia, sumy 11,20 eur. V prevyšujúcej časti navrhol konanie zastaviť, a preto súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v prevyšujúcej časti zastavil.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie a citujúc ust. § 788 ods. 1, § 442 ods. 1, 3, § 797 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a ust. § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla) konštatoval, že kalkulačný program žalovaného, nie je objektívnym nástrojom pre výpočet výšky opravy. Kalkulácia má slúžiť len ako pomôcka, nemá byť určujúcim a rozhodujúcim podkladom pre výpočet poistného plnenia. Kalkuláciou žalovaného je určená potenciálna škoda, nie však skutočná škoda, pretože kalkulačný program nie je schopný premietnuť všetky okolnosti konkrétnej opravy vozidla.

Podľa názoru súdu je taktiež bezpredmetné, za akú cenu žalovaný našiel náhradné diely. Servis vystupuje ako podnikateľský subjekt a ceny, za ktoré nadobudne náhradné diely, sa nemusia stotožňovať s cenou uvedenou vo faktúre. Servis je oprávnený si dať na jednotlivé diely svoju maržu/prirážku (čo je v súlade s právom slobodne podnikat') a poisťovňa je povinná túto skutočnosť rešpektovať. Preto ceny náhradných dielov nájdených poisťovňou nemusia zodpovedať skutočnej cene náhradných dielov a tomu zodpovedajúcej skutočnej škode poškodeného.

Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že povinnosť servisu (žalobcu) vydať poškodenému nadobúdacie doklady k náhradným dielom, nemá oporu v zákone (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Cob/29/2013 zo 17.12.2013). Vzťah autoservisu a jeho dodávateľa náhradných dielov je obchodným vzťahom a vzájomné obchody podliehajú obchodnému tajomstvu, a to vrátane ceny. Ak by sa prijalo stanovisko žalovaného, potom pri predkladaní nadobúdacích dokladov od servisu, by servis mal ďalej žiadať doklady od svojho dodávateľa, dodávateľ autoservisu potom ďalej od výrobcu, aby bolo možné zistiť originalitu a pôvodnú cenu náhradného dielu. Takýto právny názor by viedol k absurdnému výkladu právnej povinnosti a takúto povinnosť žalovaného by nebolo možné splniť. Z uvedeného teda vyplýva, že žalovaný reálne nepreukázal súdu dôvod krátenia náhrady škody žalobcovi, ale len konštatoval, že cena prác, ktorú vyúčtovala opravovňa nebola obvyklá na trhu, nešlo o cenu všeobecnú, s čím sa súd prvej inštancie neuspokojil. Navyše žalovaný neuviedol zákonný predpis, či dohodu, resp. zmluvu, z ktorých by mala vyplývať povinnosť žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu predložiť nadobúdacie doklady k náhradným dielom, neuviedol ani dôvody, pre ktoré je podľa žalovaného správna výška odmeny pre neautorizovaný servis za jednu normohodinu 20,00 eur bez DHP.

6. Z faktúry č. 20151559 (od spoločnosti ASKOF s.r.o.) predloženej žalobcom súd prvej inštancie mal za preukázané, že cena náhradného dielu - PP dvere (1P0831056A) predstavovala výšku 487,21 eur. Tento diel žalobca fakturoval žalovanému vo výške 537,60 eur, čo predstavuje stále nižšiu alebo porovnateľnú cenu náhradného dielu u iných subjektov. Podľa súdu prvej inštancie ani prípadné zľavy dané žalobcovi pri nákupe náhradných dielov, resp. nižšia nadobúdacia cena náhradných dielov, nemá žiaden vplyv na výšku poistného plnenia v zmysle poistných podmienok. Žalobca ako podnikateľský subjekt má nárok na príslušnú maržu, a tú, ak nie je príliš vysoká, musí poisťovňa akceptovať. Žalobca predložil dôkazy, z ktorých je zrejmé, že sa jedná o originálny náhradný diel ako aj cenu, za akú je možné predmetný diel nadobudnúť u iných dodávateľov. Číslo náhradných dielov uvedených v predloženej dodacom liste zodpovedajú číselníku používanom výrobcou vozidla - Seat. Náhradný diel pod č. 1P0831056A, ako je uvedené aj v dodacom liste, označuje predné pravé dvere. Teda bez ohľadu na to, aký by bol použitý náhradný diel pri oprave, žalobca má nárok na poistné plnenie za nový originálny náhradný diel, keďže predmetné motorové vozidlo bolo poistené do výšky nového auta s originálnymi náhradnými dielmi.

7. V súvislosti s kalkulačným programom Audatex, na ktorý sa žalovaný odvoláva, súd prvej inštancie uviedol, že poistné podmienky neobsahujú špecifikáciu kalkulačného programu, ktorý sa má na výpočet nákladov na opravu použiť, a teda v zmysle výkladových pravidiel je to v neprospech žalovaného. Totiž na trhu existuje viacero kalkulačných programov na výpočet nákladov na opravu (napr. SilverDat, Audapad, Abacus, atď.), preto neuvedenie konkrétneho programu v poistných podmienkach a použitie iného pri výpočte nákladov na opravu a fakturácii, nemôže byť v neprospech poisteného. Z judikatúry súdov vyplýva, že ak nie je uvedené, o aký kalkulačný program, s akými vstupnými údajmi sa jedná, je takéto dojednanie neurčité a v tejto časti neplatné aj podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 9C/212/2014 z 29.7.2015, rozhodnutie Ústavného súdu SR z 19.6.2008 sp.zn. I. ÚS 243/07-25, rozhodnutie ÚS ČR

z 30.11.2001 sp.zn. IV. ÚS 182/01 a má za to, že poisťovateľ (teda žalovaný) ako silnejšia strana s odborným aparátom, by mal byť motivovaný k čo najväčšej obozretnosti a poskytnúť čo možno najviac detailov o jednotlivých povinnostiach zmluvných strán. Žalovaný nemusí definovať všetky termíny použité v zmluve, ale v prípade vzniknutých nejasností alebo rozporov musí znášať následky, t.j. výklad sporného pojmu v neprospech žalovaného.

8. V ďalšom súd prvej inštancie konštatoval, že z podania žalovaného z 10.8.2017 vyplýva, že žalovaný vykonal dopyt na neautorizované servisy v košickom regióne, ktoré vykonávajú opravu motorového vozidla zn. Seat Leon a následne prehodnotil likvidáciu poistnej udalosti, vykonal dolikvidáciu poistnej udalosti a uhradil žalobcovi sumu 106,26 eur s DPH. Zároveň z predloženého podania je zrejmé, že cena prác v danom čase (v roku 2015) na motorovom vozidle Seat Leon sa pohybovala v rozmedzí od 16,60 eur/NH bez DPH do 28,00 eur/NH bez DPH a lakovacia konštanta od 110%-130%, a nie 100% ako priznal pôvodne žalovaný. Teda zo samotných dôkazov predložených žalovaným jednoznačne vyplýva, že normohodina je nepomerne vyššia ako pôvodne priznal, dokonca vyššia ako priznal po prehodnotení poistného plnenia a doplatení sumy 106,26 eur. Preto podľa súdu prvej inštancie postup žalovaného, kedy na základe vykonaného dopytu mu vyplynula priemerná cena prác v danom čase vo výške 21,73 eur bez DPH (t.j. skutočnosť, že žalovaný určil cenu prác na základe aritmetického priemeru normohodín), nie je možné považovať za správny. Vo VPP žalovaného je uvedené, že „v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR“, preto by mal akceptovať cenu jednotlivých servisov, ak výrazne neprevyšuje ceny v iných servisoch. Žalovaný nepoužil vo svojich poistných podmienkach pojem „priemerná hodinová sadzba v regióne“ ale iba uviedol, že „sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne“, čo evokuje určité rozpätie súm od najnižšej hodinovej sadzby po najvyššiu, nie aritmetický priemer cien normohodín v regióne a obdobne aj pri lakovacej konstante. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že ak zmluva obsahuje neurčité pojmy a formulácie, ktoré možno vykladať rozdielne, je potrebné ich vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil (I. ÚS 243/07, IV. ÚS 182/01 a II. ÚS 148/06).

9. Aj tvrdenie žalovaného, že „Suma 56,31 eur preukazuje nepriznané náklady na lakovací materiál, pretože po obhliadke vozidla po oprave bolo preukázané, že pravý zadný hliníkový disk nebol nalakovaný.“ považoval súd prvej inštancie za bezpredmetné, nakoľko lakovanie pravého zadného hliníkového disku nie je žalobcom účtované a nie je ani v žalovaným predloženej kalkulácii. Poistený bol s opravou spokojný a nemal žiadne pripomienky, námietky mal až žalovaný.

10. K tvrdeniu žalovaného, že „Suma 42,02 eur predstavuje nepriznané 1,59 normohodiny práce a že normohodina práce je určená v zmysle rozsahu poškodení uvedených v obhliadke motorového vozidla“ súd uviedol, že časové normy na servisné úkony sú síce výrobcom odporúčané, ale nie sú záväzné či dané zákonom, ale závisia aj od konkrétneho prípadu a stavu vozidla. Žalovaný do kalkulácie, ktorá bola podkladom pre výpočet poistného plnenia žalovaného zasahoval, a teda možno konštatovať, že rozsah prác uvedený v kalkulácii žalovaného nie je podľa noriem stanovených výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla, ale závisí od svojvoľne likvidátora, ktorý v daných prípadoch mohol dať viac či menej normohodín. Súd prvej inštancie opätovne poukázal na skutočnosť, že kalkulačný program nie je v poistných podmienkach žalovaného nijako bližšie špecifikovaný a poistený si nevie tieto skutočnosti a ich správnosť nijakým spôsobom overiť.

11. Čo sa týka lakovacej konštanty a s tým súvisiace tvrdenia žalovaného, že „Z dopytu na servisy predloženého žalovaným vyplýva, že zvýšené hodnoty lakovacej konštanty vo výške 120%, resp. 130% sú určené pre motorové vozidlá zn. Seat Leon, r.v. 2010, ktoré majú metalický lak“, ako aj že „podľa osvedčenia o evidencii motorového vozidla č. X. pre motorové vozidlo Seat Leon, EČV: KE XXX HG., predmetné motorové vozidlo má žltú farbu, a skutočnosť, že by sa malo jednať o metalický lak z tohto dokladu nevyplýva, t.j. tomuto vozidlu nemožno priznať zvýšenú hodnotu lakovacej konštanty“, k tomu súd uviedol, že zo samotných dôkazov predložených žalovaným jednoznačne vyplýva, že lakovacia konštanta (aj priamo pre obyčajný lak - UNI) je vyššia ako žalovaným určená a priznaná - 100%, a preto postup žalovaného, a teda krátenie, nebol správny. Navyše žalovaný nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že poškodené vozidlo má obyčajný lak a nie metalický. Lakováciu konstantu vo výške 100% teda považoval súd prvej inštancie za nedostatočnú a neprimeranú, nakoľko táto v sebe dostatočne nezahŕňa pomocné materiály, ktoré sú na lakovanie motorového vozidla nevyhnutné (šmirgel, riedidlá, pigmenty atď.). Servis postupoval pri lakovaní podľa postupu výrobcu v súlade s

presným odtieňom motorového vozidla, ktorý je určený špecifickým číslom kódom farby, nachádzajúcim na na motorovom vozidla. Lakovacia konštanta zohľadňuje skutočnosť, aký konkrétny lakovací materiál, resp. lak bol použitý, napr. aj z hľadiska kvality či značky. Z judikatúry v obdobných veciach vyplýva, že žalovaný musí preukázať správnosť svojho postupu (rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 11C/64/2013).

12. Za irelevantné považoval súd prvej inštancie aj námietky žalovaného uvedené v oznámení z 11.6.2015 a to, že „Obhliadka vozidla po oprave preukázala, že PZ Alu disk nebol nalakovaný“ a vo vyjadrení z 22.3.2018, v ktorom uviedol, že „Z predloženej faktúry č. 130101115 rovnako žiadnym spôsobom nie je možné vyvodiť záver žalobcu o tom, že lakovanie pravého zadného hliníkového disku ani nemalo byť účtované. Z faktúry č. 130101115 však vyplýva, že sa práce vykonali aj na zadnom nárazníku (v+z zad.nar. v počte 0,4 NH)“. Žalovaný nijako nepreukázal ako došiel k záveru o nenalakovaní zadného hliníkového disku a nepredložil žiadne dôkazy a navyše spája nesúvisiace práce a diely, keď na jednej strane namieta hliníkový disk a následne hovorí o zadnom nárazníku.

13. Taktiež tvrdenie žalovaného o nejednoznačnosti faktúry po 3 rokoch od poistnej udalosti. považoval súd prvej inštancie za účelové a šikanózne. Ak žalovaný považoval faktúru č. 130101115 za nejasnú, hneď po jej predložení mal dopytovať poisteného alebo servis o vysvetlenie.

14. V súvislosti s tvrdením žalovaného, že „Časové normy na servisné úkony sú udávané výrobcom... Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vykonanie zásahu kalkulácie zo strany likvidátora.“ súd prvej inštancie konštatoval, že časové normy na servisné úkony sú výrobcom iba odporúčané, ale nie sú záväzné či dané zákonom, ale závisia aj od konkrétneho prípadu a stavu vozidla. Opätovne poukázal na to, že žalovaný do kalkulácie, ktorá bola podkladom pre výpočet poistného plnenia zasahoval, keď pri viacerých prácach uvedených v predmetnej kalkulácii je v časti časové jednotky (ČJ) znak * (napr. na strane 3 v časti „dvere Z P opraviť“ - 3 /TR/ - 4* /ČJ/) t.j. rozsah prác uvedený v kalkulácii žalovaného nie je podľa noriem stanovených výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla, ale závisí od svojvoľe likvidátora, ktorý v daných prípadoch mohol dať viac či menej normohodín, avšak bez nadväznosti na skutočne potrebný čas opravy.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že akékoľvek dokazovanie k lakovaniu alebo časovým jednotkám je bezpredmetné, nakoľko žalovaný je oprávnený krátiť poistné plnenie iba v zmysle § 700 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v danom prípade takáto situácia nenastala.

16. K námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že postúpenie pohľadávky je z povahy veci vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie, ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V danej veci postupca/ poškodený Mgr. S. M. (t.j. veriteľ) postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, t.j. sumu vo výške 441,03 eur, ktorá mu mala byť vyplatená z titulu nároku na náhradu škody ako poistného plnenia z poistnej udalosti č. 8012383412, na postupníka (žalobcu), aby priamo žalobca mohol vymáhať neuhradené pohľadávky od žalovaného. Takýto postup je v právnej praxi bežný a súdmi akceptovateľný. Predmetná Zmluva o postúpení pohľadávky z 29.6.2015 obsahuje riadnu špecifikáciu pohľadávky, je z nej zrejmé čo sa postupuje a zároveň postupca v danej dobe nemal iné pohľadávky voči žalovanému, ktoré by bolo možné postúpiť. Postúpeniu pohľadávky nebráni ani jej prípadná spornosť, ani popieranie jej existencie, výšky alebo iných vlastností záväzku dlžníkom. V čase cesie má postúpená pohľadávka existovať alebo má byť pravdepodobný jej vznik v budúcnosti. Budúcu pohľadávku, resp. pohľadávku, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, nevylučuje právny poriadok z okruhu postupiteľných práv. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/132/2007, nález ÚS SR, sp.zn. I. ÚS 242/07, nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 243/07, uznesenie NS ČR sp.zn. 20Cdo/2529/2007, rozsudok NS SR sp.zn. 1MObdov/6/2006, uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že Zmluva o postúpení pohľadávky je platná, má zákonom stanovené náležitosti a teda žalobca je aktívne vecne legitimovaný na uplatnenie práva proti žalovanému.

17. K námietke žalovaného ohľadne úroku z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z povinného zmluvného poistenia vinníka nehody, ktorý bol poistený u žalovaného, a preto je na jednotlivé vzťahy potrebné aplikovať Občiansky zákonník a aj lex specialis

zákon č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Základom pre úpravu úroku z omeškania je tak v danom prípade § 517 a § 797 Občianskeho zákonníka, ktoré sú zároveň s určitými odchýlkami a precizovaním prenesené aj do ustanovení zák.č. 381/2001 Z.z. (§ 11 ods. 6, 7, 8).

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie rozhodol tak ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku.

19. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP.

20. Proti tomuto rozsudku (výroku I. a III.) podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil, žalobu zamietol a zaviazal žalobcu na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Odvolací dôvod založil na ust. § 365 ods. 1 písm.h/ CSP t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; ust. § 365 ods. 1 písm.f/ CSP t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; ust. § 365 ods. 1 písm.e/ CSP t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; ust. § 365 ods. 1 písm.b/ CSP t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a ust. § 365 ods. 1 písm.d/ CSP t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V plnom rozsahu zotrval na všetkých svojich tvrdeniach a argumentáciách predložených súdu prvej inštancie, odkázal na ne a žiada, aby odvolací súd pri rozhodovaní bral na tieto zreteľ.

21. Zdôraznil, že pri likvidácii poistnej udalosti vychádzal zo všetkej zabezpečenej dokumentácie a postupoval plne v súlade s uzatvorenou poistnou zmluvou, Všeobecnými poistnými podmienkami a zmluvnými dojednaniami, a preto považuje žalobou uplatňovaný nárok v celom rozsahu za nedôvodný.

22. Má za to, že poistné plnenie poskytol v zmysle poistnej zmluvy a v súlade so všetkými zákonnými predpismi a že v celom rozsahu uhradil primerané náklady na opravu motorového vozidla v zmysle čl. IX ods. 2 Zmluvných dojednaní. Totiž pri likvidácii poistnej udalosti sa nenahrádzajú akékoľvek náklady, ale len primerané náklady na náhradné diely, cenu práce a lakovanie. V každom jednotlivom prípade pri poistných udalostiach sú priznané iba primerané náklady na opravu motorového vozidla, pričom primeranými nákladmi podľa čl. IX ods. 2 písm.c/ Zmluvných dojednaní sú „také (náklady), ktoré nepresiahnu ceny náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ vozidla.“ Už pred opravou motorového vozidla poskytol žalovaný poškodenému predbežné stanovenie výšky poistného plnenia, teda právnemu predchodcovi žalobcu bol už pred začiatkom vykonania opravy zrejмый rozsah nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla. Žalovaný má za to, že nevyplatil len nadmerne, neúčelne a neoprávnene požadovaný rozdiel medzi žalobcom nedôvodne určenou výškou ceny opravy a certifikovaným výpočtom žalovaného podľa programu AUDATEX.

23. Zotrval na dôvodoch nepriznania poistného plnenia v sume 334,77 eur pozostávajúcich z nepriznaných nákladov na prácu v sume 42,02 eur, nákladov na lakovací materiál v sume 56,31 eur a nákladov na náhradný diel v sume 236,44 eur, pričom sumu 42,02 eur za 1,59 NH práce žalovaný nepriznal žalobcovi z dôvodu, že oprava trvala dlhšie ako by mala. Totiž je povinnosťou žalobcu vykonávať opravu s odbornou starostlivosťou t.j. v primeranom čase a kvalite.

25. Podľa žalovaného spornou v konaní bola aj lakovacia konštanta priznaná žalovaným v hodnote 100%. Žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie za lakovací materiál vo výške 266,74 eur, pričom ide o primerané náklady priznané za opravu pre daný typ motorového vozidla. Žalobca preukázal dôvodnosť ním požadovanej úhrady za lakovanie len faktúrou, ktorú však sám vystavil, a preto takýto jednostranný právny úkon nemôže byť bez ďalšieho podkladom na to, aby súd aj v tejto časti žalobe vyhovel. Žalovaný je povinný hradiť len primerané náklady na opravu motorového vozidla. Vzhľadom na to, že poškodené vozidlo nemalo metalický lak, tak lakovacia konštanta bola priznaná vo výške 100%. Lakovacia konštanta 100% v sebe zahŕňa všetky štandardne oprávnené náklady spojené s lakovaním, čo vyplýva aj z jej pojmového vymedzenia (100%). Je teda na žalobcovi, aby preukázal opodstatnenosť použitia vyššej lakovacej konštanty, pričom žalobca neuniesol ani bremeno tvrdenia k tejto skutočnosti a už vôbec nie dôkazné bremeno. Tvrdenie žalobcu, že žalovaný mal dokázať, že nešlo o metalický lak je nesprávne. Ak si žalobca uplatnil nárok lakovacej konštanty vyšší ako je tomu obvyklé,

je dôkazné bremeno na preukázanie ním tvrdenej skutočnosti na žalobcovi. Snaha o prenos dôkazného bremena, teda nemá oporu v platnej právnej úprave. Žalovaný pri priznaní lakovacej konštanty vychádzal z technického preukazu poškodeného motorového vozidla. Podľa osvedčenia o evidencii motorového vozidla č. X., predmetné poškodené motorové vozidlo má žltú farbu, a nie metalický lak. Z uvedeného dôvodu tomuto vozidlu nemožno priznať zvýšenú hodnotu lakovacej konštanty. Ak si teda žalobca uplatnil nárok, je dôkazné bremeno vo vzťahu k ním tvrdným skutočnostiam na ňom a nemôže ho svojvoľne prenášať na žalovaného (vid'. bod 79 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Súd prvej inštancie však túto argumentáciu žalobcu zobral za svoju, a to bez toho, aby vysvetlil, čím mal dané tvrdenia žalobcu za preukázané. Aj keď iné poisťovne priznávajú lakováciu konštantu až do výšky 140%, takéto tvrdenia sú všeobecné a neboli žiadnym spôsobom pred súdom preukázané. Navyše, lakovacia konštanty je obvykle vyššia, ak sa použije metalický lak, prípadne sú iné okolnosti, ktoré majú vplyv na výšku lakovacej konštanty. Žalobca však v tomto prípade nič z toho netvrdil a samozrejme ani nepreukázal.

26. Ďalej žalovaný v odvolaní poukázal aj na skutočnosť, že žalobca nepredložil opakovane žiadaný doklad preukazujúci pôvod zakúpeného náhradného dielu - pravé predné dvere. Doklad predložený žalobcom bol podľa žalovaného bez právneho významu, keďže odberateľom tohto náhradného dielu bola iná spoločnosť ako žalobca, konkrétne spoločnosť TBK s.r.o., IČO: 36 676 829 zatiaľ čo servisom, ktorý opravu vykonal a vystavil faktúry č. 130101115 je servis TBK SERVICES s.r.o. IČO: 47 225 122. Následne spoločnosť TBK s.r.o. bola vymazaná/zanikla k 8.11.2016 z dôvodu zlúčenia so spoločnosťou ID Point Slovakia s.r.o. Navyše v predloženom doklade bola kúpna cena vyčiernená. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti odvolaciemu súdu obdobnú vec (sp.zn. 32Cb/106/2016 vedenú medzi žalobcom a žalovaným), v ktorej boli predložené dodacie listy a faktúry, na základe čoho žalovaný pristúpil bez zbytočného odkladu k dolikvidácii poisťovej udalosti. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Cob/15/2017 a má za to, že žalobca resp. poškodený mal povinnosť predložiť nadobúdacie doklady preukazujúce kúpu použitých náhradných dielov, ale tieto doklady predložené neboli.

27. Žalovanému nie je zjavné, na základe čoho súd prvej inštancie vyhodnotil nepodložené tvrdenia žalobcu uvádzané v konaní pred súdom prvej inštancie za pravdivé, keď v celom konaní žalobca spochybňoval kalkuláciu žalovaného vykonanú v systéme Audatex, neuviedol na základe čoho tento systém a kalkuláciu spochybňuje a ani aký systém sám používa na kalkuláciu ceny náhradných dielov.

28. Taktiež tvrdenia žalobcu, že likvidátor sám určuje cenu náhradných dielov sú podľa žalovaného nepravdivé a účelové.

29. Preto považuje žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie za zmätočný, nelogický, riadne neodôvodnený, keď došlo k nekritickej prevzatí argumentácie žalobcu, ktorú súd prezentoval ako svoju. Teda podľa žalovaného je rozhodnutie arbitrárne, nepresvedčivé a nepreskúmateľné, pričom poukázal na ust. § 220 ods. 2 CSP.

30. Poukazujúc na odôvodnenie napadnutého rozsudku - body 40. až 46. žalovaný uviedol, že ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení, na ktoré poukázal súd prvej inštancie nemajú žiadny súvis s prejednanou vecou, keďže ide o nárok zo zmluvy o havarijnom poistení motorového vozidla. K bodu 50. napadnutého rozsudku žalovaný uviedol, že povinnosť žalobcu predkladať poisťovní nadobúdacie doklady k náhradným dielom vyplýva z uzatvorenej poisťovej zmluvy a ak súd prvej inštancie v bode 51. odôvodnenia rozsudku skúma cenu normohodiny práce a jej nepriznanie v celom rozsahu, k tomu žalovaný uviedol, že po prehodnotení likvidácie poisťovej udalosti už cena práce sporná nebola, keďže žalovaný po prehodnotení likvidácie poisťovej udalosti priznal žalobcovi poisťné plnenie, v ktorom v celom rozsahu priznal a vyplatil žalobcom požadovanú cenu za normohodinu práce a žalobca vzal v tejto časti žalobu späť. Teda nebol daný žiaden dôvod, aby súd v časti odôvodnenia rozsudku riešiacom dôvody vyhovie žalobe, sa ďalej zaoberal primeranosťou žalobcom fakturovanej ceny za normohodinu.

31. K tvrdeniu súdu, že žalovaný neuviedol, na základe akého právneho predpisu alebo zmluvy má žalobca, resp. jeho právny predchodca povinnosť predložiť nadobúdacie doklady k náhradným dielom, žalovaný opakovane poukázal na čl. IX ods. 2 písm.a/ Zmluvných dojednaní, kde je táto povinnosť uložená poisťovní. Totiž pokiaľ žalovaný nedisponuje požadovanými dokladmi, nie je

možné pristúpiť k likvidácii v zmysle požiadaviek žalobcu. Predmetné dokumenty potrebuje žalovaný za účelom poskytnutia poistného plnenia v správnej výške, a preto je v záujme žalobcu, aby takéto doklady boli žalovanému v dispozícii.

32. Ani tvrdenie súdu v bode 60. odôvodnenia rozsudku t.j., že bez ohľadu na to, aký bol použitý diel pri oprave motorového vozidla, má poškodený nárok na poistné plnenie za nový originálny diel, nemá žiadny právny podklad. Žalovaný v rámci poistného plnenia uhradza v prípade vykonanej opravy dôvodne a účelne vynaložené skutočné náklady na opravu, t.j. ak bol použitý alternatívny náhradný diel, tak sa nahrádza cena tohto dielu a nie originálneho.

33. V bode 104. odôvodnenia súd citoval uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011, ktoré sa týka odplatnej cesie pohľadávky, avšak podľa žalovaného v konaní nebolo preukázané, že by sa v tomto prípade jednalo o odplatné postúpenie pohľadávky, a preto uvedené uznesenie nemôže mať žiaden vplyv na právne posúdenie prejednávanej veci a súd prvej inštancie ani len neozrejmlil dôvod, prečo toto rozhodnutie citoval v odôvodnení rozsudku.

34. V bodoch 107. a 108. odôvodnenia súd opäť aplikuje pre právne posúdenie veci ustanovenie zákona č. 281/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení a opätovne dôvodní náhradou škody z povinného zmluvného poistenia, avšak žalovaný v odvolaní opätovne zdôraznil, že predmetom sporu je havarijné poistenie a nejedná sa o náhradu škody. Vzťah medzi poisťovňou a poisníkom je vzťahom zmluvným, preto nie je na mieste používať ako právny základ pri rozhodovaní sporu právne normy zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení.

35. Žalovanému nie je zrejme ani suma 11,20 eur, ktorú súd prvej inštancie uviedol v bode 111. odôvodnenia rozsudku, avšak žiadnym spôsobom nevysvetlil na základe čoho sa k nej dopracoval.

36. Zo strany žalovaného bola namietaná aj aktívna vecná legitímácia žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení časti pohľadávky z 29.6.2016 z dôvodu jej neurčitosti, neúplnosti, ako aj z dôvodu neexistencie časti postupovanej pohľadávky. Totiž podľa žalovaného časť pohľadávky tak ako bola vymedzená v uvedenej Zmluve o postúpení časti pohľadávky neexistovala a vzhľadom na termín podania žaloby, príslušenstvo pohľadávky predstavujúce súdny poplatok a trovy konania v čase podpisu zmluvy o postúpení pohľadávky taktiež nemohlo existovať. Argumentácia, že súdny poplatok a trovy konania majú predstavovať budúcu pohľadávku nemá žiadnu oporu v texte zmluvy a je len účelovým tvrdením. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky si zmluvné strany dohodli odplatu za postúpenie pohľadávky, pričom odplata mala byť dohodnutá v osobitnej dohode. Ak si zmluvné strany dohodli odplatné postúpenie pohľadávky, určenie výšky odplaty je podstatnou obsahovou náležitosťou Zmluvy o postúpení pohľadávky. Z obsahu dojednania, že odplata je obsiahnutá v osobitnej dohode, nemožno dôvodiť výšku odplaty ani spôsob, akým bude určená, len skutočnosť, že určená mala byť. Súd sa ani s týmito námietkami žalovaného riadne nezaoberal.

37. V závere odvolania žalovaný poukazujúc na odpor uviedol, že navrhol ako možný dôkaz vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré malo určiť aká je výška priemerných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, či servis fakturoval jednotlivé položky oprávnene, aké sú primerané náklady na lakovací materiál, aká mala byť výška lakovacej konštanty, avšak nevykonanie znaleckého dokazovania ponechal súd bez odôvodnenia.

38. Žalovaný nemôže súhlasiť ani s rozhodnutím o trovách konania, keďže súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil a ani nezohľadnil pri rozhodovaní o trovách konania tú skutočnosť, že žalobca zavinil zastavenie konania v tej časti, v ktorej vzal svoju žalobu späť a teda žaloba bola v tomto rozsahu podaná nedôvodne. V tejto súvislosti dal žalovaný do pozornosti odvolaciemu súdu rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/60/2017.

39. Žalobca vo vyjadrení tvrdí, že žalovaný nepreukázal, že poistenému, ako právnemu predchodcovi žalobcu bol už pred začiatkom vykonania opravy zrejme rozsah nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla. Poistenému mohol byť jedine zrejme rozsah poškodenia, avšak nie rozsah nákladov na opravu. Rozsah nákladov na opravu mu mohol byť zrejme až po vykonaní opravy, nakoľko počas opravy sa mohli vyskytnúť ďalšie poškodenia, ktoré neboli zrejme hneď a taktiež mohla vzniknúť potreba doobhliadky. Poistné podmienky žalovaného neobsahujú špecifikáciu kalkulačného programu, ktorý

sa má na výpočet nákladov na opravu použiť, čo v zmysle výkladových pravidiel je v neprospech žalovaného. Na trhu existuje viacero kalkulačných programov na výpočet nákladov na opravu, preto neuvedenie konkrétneho programu v poisťných podmienkach a použitie iného pri výpočte nákladov na opravu a fakturácii, nemôže byť v neprospech poisteného. Ak zmluva obsahuje neurčité pojmy a formulácie, ktoré možno vykladať rozdielne, je potrebné ich vykladať v neprospech toho, kto ich do zmluvy vložil.

40. Z Oznámenia o poistnom plnení z 11.6.2015 vyplýva, že poistné plnenie bolo krátené z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis a z dôvodu, že nadobúdaci doklad o nákupe náhradných dielov od spoločnosti ASKOF s.r.o. údajne nepreukazuje originalitu zakúpeného dielu. Čiže v konaní bola sporná skutočnosť, či žalovaný mohol krátiť poistné plnenie z dôvodu, že opravu vykonal neautorizovaný servis a z dôvodu, že poisteným predložený doklad údajne preukazoval originalitu náhradného dielu, resp. či je potrebné predkladať akékoľvek ďalšie doklady. Počas konania žalovaný uhradil žalobcovi sumu 106,26 eur, a teda predmetom konania zostala suma 334,77 eur s prísl. Žalovaný v podanom odvolaní zotrval na dôvodoch nepriznania poistného plnenia v celej tejto sume, pričom sumu 42,02 eur nepriznal žalobcovi z dôvodu neprimeranej doby/dĺžky výkonu opravy, teda oprava trvala dlhšie ako by mala. Túto skutočnosť (rozsah prác) však žalovaný namietal až takmer po 2 rokoch od podania žaloby. Neprimeraná doba/dĺžka opravy nebola v Oznámení o poistnom plnení z 11.6.2015 namietaná, namietaná bola iba cena práce. Podľa žalobcu žalovaný nemôže dodatočne meniť dôvody krátenia, takýto postup je nezákonný, pričom žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/125/2017. Navyše žalovaný počas celého konania nepreukázal, ako došiel k záveru, že bola účtovaná neprimeraná doba/dĺžka opravy, resp. ktorá konkrétna práca trvala dlhšie. Žalovaný zasahoval aj do kalkulácie, ktorá bola podkladom pre výpočet poistného plnenia žalovaného, a teda rozsah prác uvedený v predmetnej kalkulácii nie je podľa noriem stanovených výrobcom pre príslušnú značku a typ motorového vozidla, ale závisí od svojvôle likvidátora, ktorý v daných prípadoch mohol dať viac či menej normohodín, avšak bez nadväznosti na skutočne potrebný čas opravy. Keďže kalkulačný program nie je v poisťných podmienkach žalovaného nijako bližšie špecifikovaný, poistený si nevie tieto skutočnosti a ich správnosť nijakým spôsobom overiť, žalobca má za to, že žalovaným predložená kalkulácia nijako nepreukazuje, že žalobcom bola účtovaná neprimeraná doba/dĺžka výkonu opravy.

41. K nepriznaniu nákladov na lakovací materiál v sume 56,31 eur žalobca uviedol, že tak z predloženého dopytu servisu, ako aj odborného vyjadrenia v obdobnej veci a navyše aj z dôkazov predložených samotným žalovaným jednoznačne vyplynula vyššia lakovacia konštanta (aj pre obyčajný lak - UNI), ako žalovaným určená a priznaná - 100%. Ani výrobca neuvádza pojem „lakovacia konštanta“ a výrobca ani neurčuje „primeranú lakovaciú konštantu“ a ani zmluvné dojednania vzťahujúce sa na poisťný vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným neuvádzajú konkrétnu výšku lakovacej konštanty, a preto nemožno hovoriť o neprimeranosti lakovacej konštanty použitej autoservisom.

42. Čo sa týka námietky žalovaného, že „žalobca nepredložil žalovaným opakovane žiadaný doklad preukazujúci pôvod zakúpeného náhradného dielu - pravé predné dvere...“, pričom žalovaný tvrdí, že táto povinnosť vyplýva z uzatvorenej poisťnej zmluvy (čl. IX ods. 2 písm.a/) žalobca uviedol, že z dikcie ust. čl. VI bod 16 zmluvných dojednaní vyplýva, že poistený je povinný doložiť hodnoverné doklady o oprave, a to buď hodnoverné doklady o oprave, resp. doklady o pôvode náhradných dielov. Poistený (žalobca) teda nemal povinnosť doložiť doklad o oprave (faktúru) a zároveň aj doklad o pôvode použitých náhradných dielov. V poisťných podmienkach žalovaného pre havarijné poistenie motorových vozidiel nie je uvedené, aké hodnoverné doklady o oprave vozidla by mal poistený predložiť. Ak by žalobca pripustil argumentáciu poisťovne, pripustil by výklad výlučne v jej prospech, v danom prípade silnejšej strany, ktorá na rozdiel od žalobcu resp. poisteného disponuje rozsiahlym technickým aj právnym aparátom a to by bolo v rozpore s princípom „contra proferentem“. Zároveň žalobca poznamenal, že žalovaný o potrebe doloženia nadobúdacích daňových dokladov o nákupe originálnych náhradných dielov servisom informoval až v čase, keď bolo šetrenie ukončené, nie v čase jeho výkonu. Žalovaný má zistiť rozsah povinností plniť v čase šetrenia, t.j. v čase šetrenia je povinný si zabezpečiť všetky relevantné podklady, a nie ukončiť šetrenie a následne dožadovať ďalšie podklady. Je irelevantné, ak žalovaný žiada akékoľvek doklady, ktoré by mali byť podkladom pre šetrenie potom, ako výslovne ukončí šetrenie poisťnej udalosti.

43. Poukazujúc na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 7Co/124/2014 z 26.3.2014, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 21Co/14/2017 z 30.1.2018 ako aj na ďalšiu judikatúru, na ktorú žalobca poukázal v prvostupňovom konaní, má žalobca za to, že žalovaný nemôže založiť krátenie poistného plnenia len na základe svojho subjektívneho názoru o tom, ktorý doklad o nákupe náhradných dielov bude považovať za hodnoverný a ktorý už nie, resp. z dôvodu nepredloženia dokladu o originalite náhradných dielov. Podľa žalobcu sa sudy už vo svojej judikatúre dostatočne vysporiadali s nesplnením povinnosti poisteného predložiť hodnoverné doklady o oprave a následným znížením poistného plnenia, resp. s povinnosťou poisteného predkladať doklady potvrdzujúce originalitu dielov, a vplyv týchto skutočností na krátenie poistného plnenia.

44. Žalovaný žiadal preukázať originalitu dielu dodávateľom dielu. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že originalita dielu sa nepreukazuje cenou a dodávateľom náhradného dielu, ale každý náhradný diel má svoj kód, podľa ktorého je možné jednoznačne určiť o aký náhradný diel sa jedná, pričom žalovaný má prístup k jednotlivým číselníkom náhradných dielov. Z dokumentov predložených žalovaným je jasné číslo náhradného dielu, a teda aj skutočnosť, že sa jedná o originálny náhradný diel. Zároveň žalobca predložil aj ďalšie dôkazy, ktoré preukazujú, že ním účtovaná cena je obvyklá a v súlade s poctivým obchodným stykom. Žalovaný zmätočne raz žiadal doklady o originalite náhradného dielu inokedy o pôvode dielu, pričom podľa žalobcu sa jedná o odlišné požiadavky, nakoľko nemožno v danom prípade pojem „pôvod“ a „originalita“ považovať za to isté, resp. za synonymá. Pôvod možno chápať ako určitú časovú alebo miestnu veličinu, t.j. miesto, odkiaľ náhradný diel pochádza, a originalita náhradného dielu je vlastnosť dielu, ktorá sa vyznačuje určitými kvalitatívnymi a kvantitatívnymi špecifikami a preukazuje sa určitým kódom. Originalita dielu však nepreukazuje jeho pôvod, t.j. dodávateľa náhradného dielu či krajinu pôvodu a opačne pôvod dielu, t.j. dodávateľ, nepreukazuje originalitu dielu. Vzhľadom na vyššie uvedené sa teda jedná o rozdielne vlastnosti a požiadavky žalovaného, ktoré nie sú obsiahnuté v poistných podmienkach.

45. K námietke žalovaného, že odberateľom náhradných dielov v predmetnom prípade mala byť spoločnosť TBK s.r.o. ale servisom, ktorý opravu vykonával a vystavil faktúru je servis TBK SERVICES s.r.o. žalobca opätovne zdôraznil, že konateľom oboch spoločností bol v danej dobe Ing. T. I. pričom spoločnosť TBK s.r.o. bola platcom DPH a spoločnosť TBK SERVICES s.r.p.o. nie je a nebola platcom DPH. Náhradné diely od dodávateľov, ktorí boli platcami DPH odoberala spoločnosť TBK s.r.o. a následne boli preúčtované na spoločnosť TBK SERVICES s.r.o. Nakoľko však dodávateľom náhradných dielov nebola spoločnosť TBK s.r.o. ale v danom prípade spoločnosť ASKOF s.r.o. tak žalobca predložil dodací list na spoločnosť TBK s.r.o., a to aby sa vyhol danej námietke. V danom prípade bol preukázaný aj pôvod náhradných dielov - od spoločnosti ASKOF s.r.o. ako aj originalita daného dielu (podľa kódu dielu), t.j. všetko, aj nad rámec poistných podmienok žalovaného, napriek tomu žalovaný naďalej zotrval na dôvodoch krátenia a vyžadoval ďalšie doklady, ktoré neboli potrebné, čo možno považovať za šikanózný postup voči spotrebiteľovi.

46. K nevykonaniu žalovaným navrhovaného dôkazu - znaleckého dokazovania žalobca s poukazom na ust. § 207 ods. 1 CSP uviedol, že pohľadávka, ktorá je predmetom konania predstavuje krátené poistné plnenie zo strany žalovaného, na ktoré má žalobca resp. žalobcom právny predchodca nárok a to z titulu havarijného poistenia, pričom spornosť vo výške uplatnenej pohľadávky vznikla v časti ceny práce a lakovacieho koeficientu a cene náhradných dielov, nakoľko boli práve tieto dôvody krátenia nároku žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu a teda spornými skutočnosťami sú výška ceny práce za normohodinu a lakovací koeficient s odkazom na rozlišovanie servisov na autorizované a neautorizované a cena dielo. Pri náhradných dielov, resp. ich cene, je však sporný výklad poistných podmienok žalovaného, t.j. v právnom posúdení a v tom, či poistený mal alebo nemal nejaké povinnosti, či ich vedome porušil alebo nie, a či krátenie bolo alebo nebolo dôvodné a v zmysle poistných podmienok, resp. § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, prípadne či žalovaný vôbec mohol vyžadovať v zmysle poistných podmienok doklady, ktoré vyžadoval.

47. V ďalšom žalobca poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR (I. ÚS 188/06) a má za to, že iba skutočnosť, že žalovaný sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia prvostupňového súdu.

48. Námietke aktívnej vecnej legitímácie žalobca považuje za bezpredmetnú a nedôvodnú. Totiž postúpenie pohľadávky je z povahy veci vždy spojené s prevodom subjektívneho práva na plnenie,

ktoré vyplýva zo záväzkového vzťahu a má relatívny charakter. Určitosť obsahu zmluvy sa posudzuje predovšetkým z hľadiska jednoznačného identifikovania a vymedzenia postupovanej pohľadávky. V predmetnom prípade poistený mal pohľadávku voči žalovanému vo výške faktúry vystavenej žalobcom, žalovaný uhradil časť faktúry, pričom určitá časť, vo výške špecifikovanej v zmluve o postúpení pohľadávky ostala zo strany žalovaného neuhradená a tá časť, vyjadrená číselne a aj slovne, bola následne postúpená na žalobcu. Podľa dikcie ust. § 527 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak sa dojednalo postúpenie pohľadávky za odplatu, zodpovedá postupca postupníkovi, ak a) postupník sa nestal namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom, b) dlžník splnil postupcovi záväzok skôr, než bol povinný ho splniť postupníkovi a c) postúpená pohľadávka alebo jej časť zanikla započítaním nároku, ktorý mal dlžník voči postupcovi. Postúpenie pohľadávky môže byť dohodnuté za úhradu (odplatu) alebo bez úhrady (bezodplatne). Toto rozlišovanie má potom význam pri určení zodpovednosti pôvodného veriteľa (postupcu) voči novému veriteľovi (postupníkovi) za právnu kvalitu postúpenej pohľadávky. Zodpovednosť postupcu nevzniká, pravda, ak ide o bezodplatné postúpenie pohľadávky. V prípade postúpenia pohľadávky za odplatu však žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka nezakotvuje povinnosť zmluvných strán uviesť v zmluve o postúpení pohľadávky aj výšku odplaty, nepochybne postačuje, ak strany dohodnú, že výška odplaty bude uvedená v osobitnej dohode strán pretože podstatná je dohoda strán v zmluve o tom, že pohľadávka sa postupuje za odplatu, z čoho následne vyplýva zodpovednosť postupcu (viď. rozhodnutie NS ČR sp.zn. 28Cdo/1092/2009, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/60/2017 z 25.10.2017). Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca poukázal aj na § 524 ods. 2 OZ a má za to, že postupca s postupníkom v predmetnej Zmluve o postúpení pohľadávky jasne uviedli, že s postúpením pohľadávky prechádza na postupníka aj príslušenstvo danej pohľadávky, ktoré predstavuje aj súdny poplatok a trovy konania a teda definovali príslušenstvo pohľadávky a vymedzili všetky práva spojené s pohľadávkou za účelom ich nadobudnutia postupníkom v rámci cesie. Budúcu pohľadávku, resp. pohľadávku, ktorá má vzniknúť v budúcnosti, nevyklučuje právny poriadok z okruhu postupiteľných práv. V praxi sú týmto spôsobom bežne postupované napr. aj úroky z omeškania a ďalšie príslušenstvo. Podľa názoru žalobcu, aj keby postupovaná pohľadávka alebo jej časť neexistovala v dobe uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení časti pohľadávky, táto skutočnosť nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej, ale iba zodpovednosť postupcu t.j. právneho predchodcu žalobcu voči postupníkovi, t.j. voči žalobcovi. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na uznesenie NS ČR sp.zn. 33Cdo/4155/2011 a na prax odvolacieho súdu - rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/31/2018 z 28.6.2018. V aplikačnej praxi je nevyhnutné aplikovať aj princíp preferencie platnosti právnych úkonov. Právne úkony sa uskutočňujú s jednoznačným zámerom vyvolať riadne právne účinky, čo možno vyjadriť aj tým spôsobom, že za bežných okolností nikto nerobí právny úkon s úmyslom, aby bol tento úkon neplatný. Neplatnosť právneho úkonu je reštriktívnou výnimkou, ku ktorej možno interpretačne dospieť iba v prípade, ak konkrétny úkon za žiadnych okolností neobstojí ako platný (uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/132/2007, nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 242/07-29 a sp.zn. I. ÚS 243/07-27, uznesenie NS ČR sp.zn. 20Cdo/2529/2007, sp.zn. 20Cdo/185/2007, sp.zn. 28Cdo/1092/2009 atď.).

49. V súvislosti s nesúhlasom žalovaného s rozhodnutím o trovách konania, žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu uznesenie NS SR sp.zn. 2MCdo/13/2014, nález ÚS ČR sp.zn. I. ÚS 2904/16 a má za to, že rozhodujúci je úspech v uplatnenej istine, a to bez príslušenstva. Aj žalobca pri vyčíslívaní trov konania v podanej žalobe vychádzal iba z istiny, nie aj z príslušenstva a aj súdny poplatok je vyrubovaný z istiny a nie príslušenstva. Zároveň úrok z omeškania je v žalobnom návrhu zafinovaný iba v neurčitej výške „do zaplatenia“, nakoľko žalobca nikdy nevie odhadnúť, kedy dôjde k zaplateniu pohľadávky. V zmysle uvedeného, ako aj v súlade so spravodlivým procesom a dobrými mravmi, úspech vo veci je potrebné posudzovať podľa objektívnych skutočností a podľa istiny, nie však príslušenstva. V danom prípade primárne posúdenie spočíva v tom, či bola spôsobená škoda a kto za ňu zodpovedá, pričom jej výška je už iba sekundárna. Každý neúspech žalobcu ohľadne príslušenstva žalovanej sumy, nemôže byť bez ďalšieho prehliadaný, resp. paušálne považovaný za neúspech vo veci, takéto nazeranie by bolo v rozpore so spravodlivosťou, dobrými mravmi ako aj s princípmi, na ktorých je postavené plnenie z povinného zmluvného poistenia. Úspech vo veci má súd skúmať do čia objektívneho právneho základu veci vo vzťahu k predmetu sporu.

50. V závere žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný (poisťovňa KOMUNÁLNA poisťovňa a.s.) ako silnejšia strana opakovane a početne vystupuje na strane žalovaného, pretože neoprávnene zamietne či kráti poisťné plnenie. Len na Okresnom súde Košice I a II je vedených voči tomuto žalovanému viac ako 60 aktívnych sporov.

51. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

52. Výrok rozsudku, ktorým bolo konanie v prevyšujúcej časti zastavené (výrok II.), nebol napadnutý odvolaním, nadobudol právoplatnosť, a preto nebol odvolacím súdom preskúmaný. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 26.7.2018, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 334,77 eur s 5,05%-ným úrokom z omeškania ročne odo dňa 26.6.2015 až do zaplatenia a sumu 11,20 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a výroky o trovách konania ako výroky súvisiace (výrok III. a IV.).

53. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 zák.č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

54. Žalovaný odôvodnil podané odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, a h/ CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

55. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania.

56. Pokiaľ žalovaný podal odvolanie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je akékoľvek pochybenie v procesnom postupe súdu, ktoré nemožno podradiť pod ostatné odvolacie dôvody, ale len za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci napr. porušenie poučovacej povinnosti súdu, vykonanie dôkazu nezákonným spôsobom a pod. Ide teda predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktorého dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

57. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

58. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkovým zistením, ktoré nemá oporu vo vykonanom dokazovaní je výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktoré nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti a pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutkové zistenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní vtedy, ak súd vezme do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo alebo vtedy, ak neprihliadne na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli preukázané vykonanými dôkazmi alebo vyšli za konania najavo alebo vtedy ak sa v ním vykonanom hodnotení dôkazov alebo poznatkov, ktoré vyšli v konaní najavo vyskytne logický rozpor.

59. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je daný vtedy, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak súd posúdil vec podľa normy, ktorá na daný skutkový stav nedopadá alebo právnu normu síce určil správne avšak nesprávne ju interpretoval alebo ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

60. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu vrátane preskúmania napadnutého rozsudku dospel k záveru, že žalovaným uplatnené odvolacie dôvody nie sú naplnené. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP, na základe týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia správnych predpisov a tieto aj správne vyložil, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

61. S odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd uvádza:

62. Súd prvej inštancie sa v konečnom dôsledku vyporiadal so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní žalovaného.

63. Týka sa to tak postúpenia pohľadávky, ako aj zaplataenia za lakovanie, náhrady za pravé predné dvere, ako aj vykonanie opravy neautorizovaným servisom.

64. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je v plnom súlade so zákonom a aj s ustálenou súdnou praxou.

65. Aj navrhované znalecké dokazovanie podľa názoru odvolacieho súdu je vzhľadom na vykonané dokazovanie nehospodárne a neprineslo by iné rozhodnutie vo veci.

66. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

67. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP. Žalovaný nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

68. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) /§ 428 C.s.p./.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).